

Lovforslag nr. L 222. Fremsat den 15. marts 2000 af arbejdsministeren (Ove Hygum)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik

(Sikring af udbetaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag samt harmonisering af fradragsregler)

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 592 af 14. juli 1999, som ændret ved lov nr. 1084 af 29. december 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 52 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kapitel 6«: »og 8«.

2. I § 55, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kapitel 6«: »og 8«.

3. I § 57, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 84, stk. 7« til: »§ 84, stk. 11«.

4. I § 79, stk. 1, ændres »og § 77 a« til: »§ 77 a og § 84, stk. 6«.

5. § 84, stk. 6 og 7, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Hvis dagpengegodtgørelsen ikke betales rettidigt, jf. stk. 5, har arbejdsløsheds-kassen efter anmodning fra medlemmet pligt til at hjælpe med at få beløbet udbetalt hos arbejdsgiveren, hvis kassen finder, at medlemmet utvivlsomt har krav på dagpengegodtgørelsen. Arbejdsløsheds-kassen sender med henblik herpå en skriftlig begrundet anmodning til arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse inden 14 dage. Udbetaler arbejdsgiveren ikke dagpengegodtgørelsen inden udløbet af den anførte frist, og finder kassen fortsat, at kravet er berettiget, lægger kassen godtgørelsen ud til medlemmet. § 86 finder

tilsvarende anvendelse på udlagt godtgørelse efter 3. pkt.

Stk. 7. Samtidig med udbetaling efter stk. 6, 2. pkt., fremsender arbejdsløsheds-kassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejds-marke-dets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen, jf. stk. 8. Finder ankenævnet, at medlemmet er berettiget til dagpengegodtgørelse, skal arbejdsgiveren indbetale godtgørelsen til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen inden for en nærme-re angivet frist, som fastsættes af ankenævnet.

Stk. 8. Tvivlsspørgsmål om ret til dagpenge-godtgørelse kan indbringes for Arbejds-marke-dets Ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndig-hed.

Stk. 9. Krav mod arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse, jf. stk. 7, kan med til-læg af omkostninger inddrives af Finansstyrelsen, hvis kravet ikke betales inden for den fast-satte frist. Finansstyrelsen kan inddrive det skyl-dige beløb ved udpantning, når kravet er fastslå-et af Arbejds-markedets Ankenævn.

Stk. 10. Finansstyrelsen kan indhente oplys-ninger hos skattemyndigheder og andre myndig-heder om arbejdsgiveren, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af det skyldige beløb ef-ter stk. 7.

Stk. 11. Direktøren for Arbejdsløshedsforsik-ringens fastsætter efter forhandling med Landsar-bejdsrådet regler om anvendelse af bestemmel-serne i stk. 1-7 og kan herunder fastsætte regler

om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte. Arbejdsministeren fastsætter regler om betaling af gebyr for Arbejdsmarkedets Ankenævns og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens behandling af sager efter stk. 7 og 8.«.

6. I § 99, stk. 8, indsættes efter »efter«: »§ 84, stk. 9 og 10,«.

7. I § 100, stk. 1, 2. pkt., og stk. 5, ændres »§ 84, stk. 6« til: »§ 84, stk. 7 og 8«.

§ 2

I lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 666 af 19. august 1999, som ændret ved lov nr. 1082 af 29. december 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ledige dagpengemodtagere, der i henhold til en individuel handlingsplan får tilbud om vejledningsforløb, hvori der indgår undervisning, kan modtage uddannelsesgodtgørelse efter § 17.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

2. § 17, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ved udbetaling af uddannelsesgodtgørelse foretages der fradrag i ydelsen for arbejde og indtægter efter regler fastsat i medfør af § 58, stk. 1, nr. 3, litra d, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«.

§ 3

Loven træder i kraft den 21. august 2000.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969/70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369, tillæg B sp. 673, tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 592 af 14. juli 1999, som ændret ved lov nr. 1084 af 29. december 1999.

Det bemærkes, at der den 17. december 1999 er fremsat L 161 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Sanktioner, renter, tilbagebetaling m.v.). Lovforslaget er 1. behandlet den 20. januar 2000.

Lov nr. 434 af 30. juni 1993 om en aktiv arbejdsmarkedspolitik (Folketingstidende 1992/93, FF sp. 8335, 8771, 11401 og 12017, tillæg A sp. 8789, tillæg B sp. 1975 og 3339, tillæg C sp. 1793) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 666 af 19. august 1999, som ændret ved lov nr. 1082 af 29. december 1999.

I. Indledning

Lovforslaget består af 2 elementer:

1. Forslag til sikring af større betalingsikkerhed for udbetaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage)

Forslaget udmønter den aftale, der er indgået som led i aftalen om finansloven for 2000 mellem regeringen, Centrum Demokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten. Aftaleteksten har følgende ordlyd:

»For at sikre, at den enkelte ledige inden for en rimelig frist får G-dagene fra arbejdsgiveren, får arbejdsløshedskasserne fremover pligt til at hjælpe ledige, der anmoder herom, med at opkræve godtgørelsen hos arbejdsgiveren. Såfremt det ikke lykkes, udbetaler a-kassen godtgørelsen til medlemmet, hvorefter Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, mod et gebyr til dækning af de administrative omkostninger, inddriver beløbet hos arbejdsgiveren.«

Baggrunden for aftalen er, at det har vist sig vanskeligt at få arbejdsgiverne til at udbetale dagpengegodtgørelse efter reglerne i § 84.

Udbetaling af dagpengegodtgørelse er som udgangspunkt et privatretligt forhold mellem arbejdsgiver og lønmodtager. En rundspørge til forskellige arbejdsløshedskasser har vist, at kasserne allerede i dag i et vist omfang yder medlemmet hjælp i forbindelse med at få dagpengegodtgørelsen udbetalt. Det er ligeledes erfaringen, at også det faglige system hjælper medlemmet i disse sager. Med lovforslaget formaliseres hjælpen ved, at kassen får pligt til at hjælpe.

Efter udløbet af betalingsfristen i lovens § 84, stk. 5, får arbejdsløsheds-kassen efter medlemmets anmodning pligt til at hjælpe medlemmet med at få beløbet udbetalt hos arbejdsgiveren. Betaler arbejdsgiveren ikke, og vurderer kassen, at der er ret til dagpengegodtgørelse, udlægger kassen beløbet til medlemmet. Sagen sendes herefter med en begrundet indstilling til afgørelse i Arbejdsmarkedets Ankenævn. Træffer ankenævnet afgørelse om, at der er ret til dagpengegodtgørelse, sendes afgørelsen bl.a. til arbejdsgiveren med anmodning om, at beløbet indbetales til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen inden en nærmere angivet frist. Er betaling ikke modtaget rettidigt, kan kravet oversendes til Finansstyrelsen til inddrivelse. Beløbet inddrives med tillæg af gebyr til dækning af de administrative omkostninger.

Klagereglerne ændres således, at Arbejdsmarkedets Ankenævn træffer afgørelse i alle sager om dagpengegodtgørelse. Den fagretlige behandling af visse typer sager om dagpengegodtgørelse bortfalder hermed. Dermed undgås en overlappning mellem de forskellige typer af klagesager.

2. Harmonisering af fradragsregler

Efter de gældende regler, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, litra d, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. § 11 i bekendtgørelse nr. 447 af 31. maj 1996 om fradrag i dagpengene for personer, der deltager i jobtræning eller i individuel jobtræning og fradrag i ydelser i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og lov om or-

lov, modregnes indtægter fra arbejde krone-for-krone i uddannelsesgodtgørelsen.

Krone-for-krone-fradraget i uddannelsesgodtgørelse og orlovsydelse til uddannelse har været gældende siden 1994. Baggrunden var bl.a., at man ikke fandt det hensigtsmæssigt, at personer på uddannelse havde deltidsarbejde ved siden af uddannelsen.

Med de ændrede konjunkturer og det forventede øgede behov for arbejdskraft foreslås det, at reglerne ændres med henblik på at øge det økonomiske incitament til at tage job af kortere varighed eller deltidsjob sideløbende med fx uddannelse.

Det foreslås, at reglerne om fradrag for arbejde og indtægter for personer, der modtager uddannelsesgodtgørelse efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, ændres fra det gældende krone-for-krone-fradrag til et timefradrag svarende til reglerne om fradrag for arbejde og indtægter i dagpenge og efterløn. I tilknytning til lovændringen vil der samtidig ske en ændring af de regler, der i medfør af § 58, stk. 1, nr. 3, litra b og d, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Ændringen vil betyde en harmonisering af fradragsreglerne ved udbetaling af ydelser til forsikrede ledige, idet der vil komme til at gælde ens regler for fradrag i dagpengeperioden og i aktivperioden, ligesom reglerne bliver ens for fradrag i dagpenge, ydelser efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og i orlovsydelse til uddannelse efter lov om orlov.

Krone-for-krone-fradrag i børnepasningsydelse efter lov om orlov opretholdes. Baggrunden herfor er, at børnepasningsydelse for ikke-forsikrede betales af kommunen, som efter reglerne fradrager indtægter i ydelsen krone-for-krone. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt fortsat at have ens fradragsregler for forsikrede og ikke-forsikrede ved børnepasningsorlov.

II. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

G-dage

Forslaget indebærer, at det offentlige i en begrænset periode vil have udgifter til udlæg af dagpengegodtgørelse.

Ud over den tidsmæssige forskydning skønnes udlæg af dagpengegodtgørelse ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Fradragsregler

Der er i 2000 ca. 50.000 helårspersoner på de ordninger, der berøres af forslaget, heraf modtager knap 40.000 uddannelsesgodtgørelse.

Der findes ikke oplysninger om omfanget af fradrag i aktiveringsordninger. En opgørelse af dette kræver en detaljeret undersøgelse i de enkelte arbejdsløsheds-kasser.

Det må dog skønnes, at krone-for-krone-fradraget medfører, at omfanget af fradraget er begrænset, fordi der ikke er økonomisk gevinst ved at påtage sig arbejde ved siden af aktiveringen.

De foreslåede fradragsregler vil medføre, at det nuværende fradrag pr. time som hovedregel bliver mindre. De udbetalte ydelser til uddannelsesgodtgørelse, orlovsydelse til uddannelse mv. kan derfor blive større, hvis omfanget af arbejde er uændret.

Hensigten med forslaget om nye fradragsregler er at tilskynde aktiverede til i højere grad at påtage sig arbejde ved siden af aktiveringen. Med den nuværende lave ledighed er der behov for at øge det samlede arbejdsudbud, hvilket forslaget vil bidrage til. Forslaget må derfor forventes at medføre, at der fradrages et større antal timer.

Det skønnes på den baggrund med betydelig usikkerhed, at forslaget er stort set udgiftsneutralt for det offentlige.

III. Administrative konsekvenser for det offentlige

G-dage

Efter forslaget får arbejdsløshedskasserne mulighed for at udlægge dagpengegodtgørelse til medlemmet. Herefter oversendes sagen til Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Der behandles nu årligt ca. 230 sager vedrørende manglende betaling af dagpengegodtgørelse, heraf 200 sager i det fagretlige system og ca. 30 sager i Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Forslaget om en estrengt klageadgang i alle sager om ret til dagpengegodtgørelse kan medføre en administrativ merbelastning af Arbejdsmarkedets Ankenævn som følge af, at den fagretlige behandling af visse typer sager om dagpengegodtgørelse bortfalder.

Endelig er der en sandsynlighed for, at ordningen vil øge medlemmets opmærksomhed på mulighederne for at få hjælp til at få dagpengegodtgørelsen udbetalt.

De oven for nævnte forhold trækker i retning af, at forslaget vil medføre flere sager i Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Omvendt skønnes det, at et formelt etableret system med henblik på at sikre større betalingssikkerhed kan medføre, at flere arbejdsgivere hurtigere vil betale dagpengegodtgørelse. Samtidigt er reglerne for arbejdsgivernes frist for rettidig betaling af dagpengegodtgørelse ændret således, at perioden for rettidig

betaling er udvidet, og arbejdsgiverens betalingspligt ved arbejdsophør fra beskæftigelse med offentlig løntilskud er bortfaldet.

Forslaget vil medføre en mindre administrativ merbelastning i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og i Finansstyrelsen i forbindelse med administration og inddrivelse af dagpengegodtgørelsen hos arbejdsgiveren.

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen skønnes med et beregningsteknisk udgangspunkt på 500 sager årligt at have forøgede driftsudgifter på ca. 0,5 mio. kr., heraf ca. 2/3 i lønsum. Merudgifterne vil blive dækket ved tilsvarende indtægter fra gebyrbetaling. Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens faktiske merudgifter og indtægter vil afhænge af det faktiske antal sager.

Forslaget vil endvidere medføre en mindre administrativ merbelastning af arbejdsløshedskasserne som følge af indførelsen af kassernes formelle pligt til at hjælpe medlemmerne samt administration i forbindelse med udlæg af godtgørelse til medlemmer.

Det er yderst vanskeligt at skønne over, hvor mange sager der vil blive tale om efter indførelsen af de foreslåede regler. Hvis der beregningsteknisk tages udgangspunkt i 500 sager årligt, skønnes de samlede offentlige administrative merudgifter at være ca. 1,7 mio. kr.

Fradragsregler

Forslaget om harmonisering af fradragsregler skønnes at medføre en mindre administrativ lettelse i arbejdsløshedskasserne.

IV. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

G-dage

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for private og offentlige arbejdsgivere, hvis dagpenge-

godtgørelsen udbetales rettidigt eller efter en skriftlig begrundet henvendelse fra arbejdsløsheds-kassen.

Kun i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke udbetaler dagpengegodtgørelse til medlemmet, vil der blive pålagt et gebyr for behandling af sagen i Arbejdsretskendets Ankenævn, Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen samt i forbindelse med Finansstyrelsens inddrivelse.

Fradragsregler

Forslaget om harmonisering af fradragsregler skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

V. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet, herunder offentlige arbejdsgivere.

VI. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

VII. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

VIII. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen ligestillingsmæssige konsekvenser.

IX. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

X. Høringer

Forslaget har ikke været udsendt til høring inden fremsættelsen.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	G-dage: Ingen Fradrag: Mindre lettelse i arbejdsløshedskasserne	G-dage: Flere sager i Arbejdsmarkedets Ankenævn og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen. Stat: 1,7 mio. kr. Fradrag: Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, herunder offentlige arbejdsgivere	Ingen	G-dage: Gebyr for behandlingen i Arbejdsmarkedets Ankenævn, Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og evt. Finansstyrelsen Fradrag: Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser *Til stk. 6**Til § 1*

Til nr. 1 og 2

Forslaget præciserer, at medlemmer, der er i arbejdspraktik efter kapitel 8 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, ikke er omfattet af indkomstgarantien.

Til nr. 3 og 7

Ændringerne er en konsekvens af forslaget i nr. 5.

Til nr. 4

Som følge af forslaget i nr. 5, ad stk. 6, foreslås det, at arbejdsløshedskassen får ret til refusion for udgifter til udlæg af dagpengegodtgørelse. Der henvises til nr. 5.

Til nr. 5

Der henvises indledningsvis til de almindelige bemærkninger om baggrunden for ændringerne.

Forslaget er en udmøntning af aftalen om finansloven for 2000 mellem regeringen, Centrum Demokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten om at sikre, at der opnås en større betalingsikkerhed for medlemmer af en arbejdsløshedskasse, der er berettiget til dagpengegodtgørelse.

Hvis dagpengegodtgørelsen ikke udbetales rettidigt, jf. § 84, stk. 5, kan medlemmet anmode sin arbejdsløshedskasse om at hjælpe med at få beløbet udbetalt hos arbejdsgiveren, og arbejdsløshedskassen får pligt til at hjælpe medlemmet, hvis medlemmet utvivlsomt har krav på dagpengegodtgørelse.

Arbejdsløshedskassen skal under alle omstændigheder foretage en vurdering af, om medlemmet er berettiget til dagpengegodtgørelse. Denne vurdering sker på grundlag af oplysninger fra medlemmet og eventuelt efter indhentelse af oplysninger fra arbejdsgiveren. Vurderer kassen, at medlemmet har ret til dagpengegodtgørelse, sender den en skriftlig begrundet anmodning til arbejdsgiveren om udbetaling af dagpengegodtgørelsen til medlemmet.

Udbetaler arbejdsgiveren ikke dagpengegodtgørelsen inden 14 dage efter modtagelsen af anmodningen,

udlægger arbejdsløsheds-kassen dagpengegodtgørelsen.

Hvis kassen ikke finder grundlag for at udlægge godtgørelsesbeløbet - fx fordi der er en bortfaldsgrund, jf. lovens § 84, stk. 3, og § 6 i bekendtgørelse nr. 1153 af 29. december 1999 om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag, eller medlemmet ikke har afleveret en ønsket erklæring på tro og love inden for 14 dages fristen, jf. gældende lovs § 84, stk. 5, og kassen derfor ikke finder, at medlemmet er berettiget til dagpengegodtgørelse - kan medlemmet indbringe sagen direkte for Arbejdsmarkedets Ankenævn, jf. forslag til stk. 8.

En arbejdsgiver har samme mulighed for at indbringe sagen for Arbejdsmarkedets Ankenævn indtil det tidspunkt, hvor arbejdsløsheds-kassen har sendt meddelelse om, at kassen har udlagt dagpengegodtgørelsen, jf. nedenfor. Indbringer arbejdsgiveren sagen for ankenævnet efter dette tidspunkt, behandles klagen sammen med ankenævnets behandling af kassens indstilling efter forslaget stk. 7, jf. nedenfor.

Indbringes tvivlsspørgsmål om dagpengegodtgørelse for Arbejdsmarkedets Ankenævn af medlemmet selv eller af arbejdsgiveren, finder reglerne i forslaget til stk. 6 og 7, jf. nedenfor, ikke anvendelse.

Fastholder arbejdsløsheds-kassen sin vurdering og udlægger dagpengegodtgørelsen til medlemmet, skal kassen give arbejdsgiveren meddelelse herom og om, at sagen sendes til afgørelse i Arbejdsmarkedets Ankenævn og eventuelt videre til inddrivelse via Finansstyrelsen.

Det foreslås, at reglerne om medlemmets pligt til tilbagebetaling og arbejdsløsheds-kassens ansvar for fejlagtige udbetalinger mv. i lovens § 86 finder tilsvarende anvendelse på kassens udlæg af dagpengegodtgørelse. Der er således pligt til tilbagebetaling af ydelser, som et medlem har modtaget med urette, hvis medlemmet har givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, som er af betydning for retten til ydelsen. Det samme gælder ydelser, som medlemmet i øvrigt mod bedre vidende har modtaget med urette.

Til stk. 7 og 9

Når arbejdsløsheds-kassen har udlagt dagpengegodtgørelsen, fremsendes sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der herefter træffer afgørelse om ret til dagpengegodtgørelsen. Forvaltningsloven mv. finder anvendelse ved behandlingen af sagen i ankenævnet. Hvis ankenævnet finder, at medlemmet har ret til dagpengegodtgørelse,

tjener afgørelsen som fundament for inddrivelsen af den udlagte dagpengegodtgørelse hos arbejdsgiveren.

Ankenævnets afgørelse sendes til arbejdsgiveren, medlemmet, Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og til arbejdsløsheds-kassen. Træffes der afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt til at betale dagpengegodtgørelse, skal det fremgå af afgørelsen, at beløbet skal indbetales til direktoratet inden for en nærmere angivet frist. Ankenævnet fastsætter denne frist. Er betalingen ikke modtaget rettidigt, kan kravet oversendes til Finansstyrelsen til inddrivelse. Kravet inddrives med tillæg af omkostninger, herunder omkostninger ved inddrivelsen i Finansstyrelsen, jf. Finansministeriets cirkulære nr. 198 af 15. december 1999 og Finansministeriets bekendtgørelse nr. 1130 af 16. december 1999.

Det foreslås, at Finansstyrelsen får adgang til at inddrive det skyldige beløb ved udpantning. Som anført under de almindelige bemærkninger, udspringer lovforslaget af det forhold, at det har vist sig vanskeligt for medlemmet at få dagpengegodtgørelsen udbetalt fra arbejdsgiveren. Der vil kunne forventes tilsvarende vanskeligheder for Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen med at få indbetalt kravet efter den foreslåede ordning. På den baggrund og da den afgørelse, som tillægges udpantningsret, træffes af et centralt uafhængigt sagkyndigt nævn, og da retten til dagpengegodtgørelse udspringer af let konstaterbare forhold, foreslås direktoratets krav mod arbejdsgiveren tillagt udpantningsret.

Til stk. 8

I forbindelse med forslaget om en større betalings-sikkerhed i forbindelse med dagpengegodtgørelsen er det nødvendigt at ændre de gældende klage-regler. Det skyldes, at der vil være overlapning mellem de forskellige typer af klagesager.

Det foreslås derfor, at der indføres en enstrengt klageadgang i alle typer af sager om afgørelse af tvivlsspørgsmål i forhold til dagpengegodtgørelse. Efter forslaget bliver Arbejdsmarkedets Ankenævn eneste klageinstans. Det sikres hermed, at der i forbindelse med klagebehandlingen er deltagelse af arbejdsmarkedets parter på samme måde som efter gældende regler.

Da der er tale om en særlig klage-regel i sager om dagpengegodtgørelse, foreslås det, at ankenævnets afgørelse er endelig.

Til stk. 10

Det foreslås, at Finansstyrelsen får adgang til at indhente de nødvendige oplysninger hos skattemyndig-

heder og andre myndigheder, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af det skyldige beløb. Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 86, stk. 12.

Til stk. 11

Bestemmelsen er en videreførelse af gældende lovs § 84, stk. 7, med indarbejdede konsekvensrettelser. Den gældende bestemmelse er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1153 af 29. december 1999 om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Herudover foreslås det, at arbejdsministeren får adgang til at fastsætte regler om gebyr for behandlingen af sager efter stk. 7 og 8. Adgangen til fastsættelse af gebyr for behandlingen i Arbejdsmarkedets Ankenævn foreslås i den forbindelse overflyttet fra gældende lovs § 84, stk. 6, til nærværende bestemmelse. Gebyret tænkes i den forbindelse forhøjet fra 100 kr. til 200 kr. Gebyret for Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens arbejde i forbindelse med inddrivelsen af afgørelsen om arbejdsgiverens pligt til at betale dagpengegodtgørelse tænkes fastsat på baggrund af direktoratets udgifter i forbindelse hermed.

Til nr. 6

Forslaget sikrer, at Finansstyrelsens afgørelser om inddrivelse af det skyldige beløb hos arbejdsgiveren ved udpantning samt beslutning om at indhente oplysninger hos diverse myndigheder kan indbringes for finansministeren. Dermed gives samme klagemulighed i disse sager som i andre sager efter arbejdsløshedsforsikringsloven, hvor Finansstyrelsen inddriver skyldige beløb.

Til § 2

Til nr. 1

Der er behov for en præcisering af forsørgelsesgrundlaget for ledige, der får tilbud om vejlednings-

forløb, hvori der indgår undervisning i henhold til en individuel handlingsplan.

Det præciseres hermed, at der ved tilbud i en handlingsplan om vejledningsforløb, der indeholder undervisning, kan gives uddannelsesgodtgørelse. Forslaget er således i overensstemmelse med princippet om, at forsørgelsen ved tilbud om uddannelse er uddannelsesgodtgørelse.

Til nr. 2

Efter gældende regler modregnes arbejdsindtægter og andre skattepligtige indtægter i uddannelsesgodtgørelse krone-for-krone, medens fradrag i dagpenge sker time for time.

Det betyder, at ledige, der får tilbud om uddannelse med uddannelsesgodtgørelse, kan få en mindre ydelse, når de overgår fra dagpenge til uddannelsesgodtgørelse.

Timelønnen på arbejdsmarkedet er i de fleste tilfælde normalt højere end størrelsen af uddannelsesgodtgørelsen pr. time. Med den ændrede fradragsberegning betyder dette, at den ledige fremover sjældent vil opleve et fald i indtægt ved overgang fra dagpenge til uddannelsesgodtgørelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 21. august 2000.

Forslaget om større betalingsikkerhed for udbetaling af dagpengegodtgørelse vil få virkning for afskedigelser, hjemsendelser mv. fra og med denne dato. Herved sikres, at de ændrede regler får virkning fra begyndelsen af en hel udbetalingsperiode.

Forslaget om harmonisering af fradragsregler finder anvendelse på udbetaling af ydelser, der vedrører perioder efter denne dato.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 52 a.

Stk. 1. ---

Stk. 2. Efter udløbet af perioden i stk. 1 har medlemmet i en periode på 42 måneder inden for 57 måneder, jf. dog § 55 a, ved deltagelse i et tilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, bortset fra tilbud efter lovens kapitel 6 samt medlemmer omfattet af samme lovs § 32 a eller § 34, stk. 2, 2. pkt., ret til at modtage et beløb, der sammenlagt med den lediges indtægt ved tilbudet efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag svarer til dagpengenes højeste beløb pr. uge for henholdsvis fuldtidsforsikrede og deltidsforsikrede, jf. §§ 47 og 70. Befordringsgodtgørelse medregnes ikke efter 1. pkt.

Stk. 3. - 5. ---

§ 55.

Stk. 1. ---

Stk. 2. Efter udløbet af perioden i stk. 1 har medlemmet i en periode på sammenlagt 36 måneder inden for 48 måneder, jf. dog § 52 a, stk. 2, og § 55 a, ved deltagelse i tilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, bortset fra tilbud efter lovens kapitel 6, ret til at modtage et beløb, der sammenlagt med den lediges indtægt ved tilbudet efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag svarer til dagpengenes højeste beløb pr. uge for henholdsvis fuldtidsforsikrede og deltidsforsikrede, jf. § 47 og § 70. Befordringsgodtgørelse medregnes ikke i indtægten efter 1. pkt. I uger, hvor medlemmet ikke er i tilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, har medlemmet ret til at modtage dagpenge efter § 51, jf. § 47 og § 70.

Stk. 3. - 8. ---

1. I § 52 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kapitel 6«: »og 8«.

2. I § 55, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »kapitel 6«: »og 8«.

Gældende formulering

§ 57. Dagpenge kan kun udbetales til et medlem, som er ledigt, jf. dog kapitel 11 b og afsnit III a. Dagpenge kan ikke udbetales for ledighedsperioder, hvor medlemmet er berettiget til en dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren, jf. § 84, medmindre andet følger af regler fastsat af direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen i medfør af § 84, stk. 7.

Stk. 2 - 6. ---

§ 79. Staten yder hver kasse refusion af de udgifter, som kassen i det foregående regnskabsår har afholdt efter kapitel 9 og 9 a, § 57, stk. 2, kapitel 11 a-c, § 77, stk. 8, og § 77 a, jf. dog §§ 38, 79, stk. 3, 80, stk. 1, og 86, stk. 4.

Stk. 2. - 4. ---

§ 84. Til et medlem betaler arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag. Dagpengegodtgørelsen udgør pr. dag et beløb svarende til 7,4/37 af det højeste dagpengebeløb for en uge, jf. § 47, stk. 1, afrundet til nærmeste hele kronebeløb. Ved ledighed på 4 timer eller derunder betaler arbejdsgiveren en dagpengegodtgørelse svarende til halvdelen af det i 2. punktum omhandlede beløb. Ved ledighed på over 4 timer betaler arbejdsgiveren fuld dagpengegodtgørelse.

Stk. 2. Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, når medlemmet inden for de sidste 4 uger har været beskæftiget hos arbejdsgiveren svarende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Stk. 3. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse bortfalder,

- 1) hvis det godtgøres, at beskæftigelse påbegyndes den efterfølgende arbejdsdag, eller der modtages sygedagpenge eller afholdes ferie i tilslutning til arbejdsophøret,
- 2) hvis afskedigelsen væsentligst kan tilregnes medlemmet,
- 3) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendiggjort af strejke eller lockout på anden virksomhed, eller

Lovforslaget

3. I § 57, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 84, stk. 7« til: »§ 84, stk. 11«.

4. I § 79, stk. 1, ændres »og § 77 a« til: »§ 77 a og § 84, stk. 6«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 4) hvis medlemmet har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Stk. 4. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse til samme person kan højst indtræde 16 gange i løbet af et kalenderår.

Stk. 5. Dagpengegodtgørelsen udbetales snarest muligt, dog senest ved virksomhedens 2. lønudbetaling efter medlemmets arbejdsophør, hjemsendelse m.v., eller efter medlemmets afgivelse af en erklæring på tro og love om kravet i stk. 3, nr. 1. Arbejdsgiveren kan senest 14 dage efter medlemmets afskedigelse, hjemsendelse m.v., anmode medlemmet om at afgive en erklæring efter 1. pkt. Medlemmets ret til dagpengegodtgørelse bortfalder, hvis erklæringen på tro og love ikke er afgivet til arbejdsgiveren senest 14 dage efter arbejdsgiverens anmodning.

Stk. 6. Hvis ansættelsesforholdet er reguleret ved kollektiv overenskomst, behandles uoverensstemmelser om dagpengegodtgørelse ad fagretlig vej, jf. § 22 i lov nr. 183 af 12. marts 1997 om arbejdsretten. I andre tilfælde kan tvivlsspørgsmål om dagpengegodtgørelsen indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn, hvis afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om betaling af gebyr for behandlingen af sådanne tvivlsspørgsmål.

Stk. 7. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsrådet regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-5 og kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte.

5. § 84, stk. 6 og 7, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 6.* Hvis dagpengegodtgørelsen ikke betales rettidigt, jf. stk. 5, har arbejdsløsheds-kassen efter anmodning fra medlemmet pligt til at hjælpe med at få beløbet udbetalt hos arbejdsgiveren, hvis kassen finder, at medlemmet utvivlsomt har krav på dagpengegodtgørelsen. Arbejdsløsheds-kassen sender med henblik herpå en skriftlig begrundet anmodning til arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse inden 14 dage. Udbetaler arbejdsgiveren ikke dagpengegodtgørelsen inden udløbet af den anførte frist, og finder kassen fortsat, at kravet er berettiget, lægger kassen godtgørelsen ud til medlemmet. § 86 finder tilsvarende anvendelse på udlagt godtgørelse efter 3. pkt.

Stk. 7. Samtidig med udbetaling efter stk. 6, 2. pkt., fremsender arbejdsløsheds-kassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen, jf. stk. 8. Finder ankenævnet, at medlemmet er berettiget til dagpengegodtgørelse, skal arbejdsgiveren indbetale godtgørelsen til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af ankenævnet.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 8. Tvivlsspørgsmål om ret til dagpengegodtgørelse kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 9. Krav mod arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse, jf. stk. 7, kan med tillæg af omkostninger inddrives af Finansstyrelsen, hvis kravet ikke betales inden for den fastsatte frist. Finansstyrelsen kan inddrive det skyldige beløb ved udpantning, når kravet er fastslået af Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Stk. 10. Finansstyrelsen kan indhente oplysninger hos skattemyndigheder og andre myndigheder om arbejdsgiveren, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af det skyldige beløb efter stk. 7.

Stk. 11. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsrådet regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-7 og kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte. Arbejdsministeren fastsætter regler om betaling af gebyr for Arbejdsmarkedets Ankenævns og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens behandling af sager efter stk. 7 og 8.«.

§ 99.

Stk. 1. - 7. ---

Stk. 8. Finansstyrelsens afgørelser efter § 85 b, § 86, stk. 9-13, og § 86 a, stk. 2, kan indbringes for finansministeren.

§ 100. Arbejdsmarkedets Ankenævn behandler konkrete klagesager i det omfang, det er fastsat i lovgivningen. Ankenævnet behandler tvivlsspørgsmål om dagpengegodtgørelse, jf. § 84, stk. 6.

Stk. 2. - 4. ---

Stk. 5. Ved behandling af tvivlsspørgsmål, jf. § 84, stk. 6, deltager foruden formanden de i stk. 2, nr. 2 og 3, nævnte medlemmer.

Stk. 6. - 10. ---

6.I § 99, stk. 8, indsættes efter »efter«: »§ 84, stk. 9 og 10,«.

7. I § 100, stk. 1, 2. pkt., og stk. 5, ændres »§ 84, stk. 6« til: »§ 84, stk. 7 og 8«.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 2

§ 9.

Stk. 1. - 3. ---

§ 17. Ledige dagpengemodtagere kan modtage uddannelsesgodtgørelse under uddannelsen, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Godtgørelsen svarer til den ydelse, den ledige ellers ville være berettiget til. For unge under 25 år udgør uddannelsesgodtgørelsen 50 procent af højeste dagpenge for henholdsvis fuldtidsforsikrede og deltidsforsikrede, jf. § 47 og § 70 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. For unge under 25 år, der har gennemført en uddannelse, som berettiger til optagelse i en arbejdsløshedskasse, udgør uddannelsesgodtgørelsen dog 82 pct. af højeste dagpenge.

Stk. 3. Uddannelsesgodtgørelse kan ikke udbetales til unge under 25 år, hvis de har ret til eller deltager i en uddannelse, der berettiger til uddannelsesstøtte fra statens uddannelsesstøtte, dog kan arbejdsløsheds-kassen efter arbejdsformidlingens bestemmelse udbetale uddannelsesgodtgørelse i op til 18 måneder til unge ledige, der påbegynder et tilbud om uddannelse efter § 32 a, og som ikke er berettiget til uddannelsesstøtte fra statens uddannelsesstøtte, fordi retten er opbrugt.

Stk. 4. Hvis den ledige har supplerende indtægter fra arbejde, der svarer til eller overstiger uddannelsesgodtgørelsen, bortfalder denne. Hvis indtægterne er lavere end uddannelsesgodtgørelsen, nedsættes denne, så den ledige i alt får et beløb svarende til uddannelsesgodtgørelsen.

Stk. 5. - 7. ---

1. I § 9 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ledige dagpengemodtagere, der i henhold til en individuel handlingsplan får tilbud om vejledningsforløb, hvori der indgår undervisning, kan modtage uddannelsesgodtgørelse efter § 17.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

2. § 17, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ved udbetaling af uddannelsesgodtgørelse foretages der fradrag i ydelsen for arbejde og indtægter efter regler fastsat i medfør af § 58, stk. 1, nr. 3, litra d, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.«

Til lovforslag nr. L 222. Skriftlig fremsættelse (15. marts 2000)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. (Sikring af udbetaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag samt harmonisering af fradragsregler).

(Lovforslag nr. L 222).

Lovforslaget består af 2 elementer:

1. Større betalingsikkerhed for udbetaling af dagpengegodtgørelse

Forslaget udmønter den aftale, der er indgået som led i aftalen om FFL 2000 mellem regeringen, Centrum Demokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten om emnet.

Efter udløbet af betalingsfristen i gældende lovs § 84, stk. 5, får arbejdsløsheds-kassen efter medlemmets anmodning pligt til at hjælpe medlemmet med at få godtgørelsen udbetalt hos arbejdsgiveren. Betaler arbejdsgiveren ikke, og finder kassen, at der er ret til dagpengegodtgørelse, lægger kassen godtgørelsen ud til medlemmet. Sagen sendes herefter med en begrundet indstilling til afgørelse i Arbejdsmarkedets Ankenævn. Træffer Ankenævnet afgørelse om, at der er ret til dagpengegodtgørelse, sendes afgørelsen bl.a. til arbejdsgiveren med anmodning om, at beløbet indbetales til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen inden en nærmere angivet frist. Er betaling ikke modtaget rettidigt, kan kravet oversendes til Finansstyrelsen til inddrivelse. Beløbet inddrives med tillæg af gebyr til dækning af de administrative omkostninger.

Klagereglerne ændres således, at Arbejdsmarkedets Ankenævn træffer afgørelse i alle sager

om dagpengegodtgørelse. Den fagretlige behandling af visse typer sager om dagpengegodtgørelse bortfalder hermed.

2. Harmonisering af fradragsregler

Reglerne om fradrag for arbejde og indtægter for personer, der modtager uddannelsesgodtgørelse efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, ændres fra det gældende krone-for-kronefradrag til et timefradrag svarende til reglerne om fradrag for arbejde og indtægter i dagpenge og efterløn. I tilknytning til lovændringen vil der ske ændring af de regler, der administrativt er fastsat af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen om fradrag i dagpengebeløb efter § 55, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., orlovsydelse til uddannelse efter lov om orlov og praktikyldelse efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Forslaget forventes at medføre en administrativ merudgift for det offentlige på ca. 1,7 mio. kr. Forslaget har i øvrigt ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget skønnes at medføre en mindre administrativ lettelse i a-kasserne. Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser, ligestillingsmæssige konsekvenser, administrative konsekvenser for borgerne eller administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, herunder offentlige arbejdsgivere. Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Forslaget træder i kraft den 21. august 2000.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.